

Voor dag en dauw Redacteur kruipt in huid Greenkeeper

Na een filevrije autorit kom ik exact op tijd om 07:30 uur aan bij het greenkeeperverblijf van de Goyer. Hopelijk is er nog tijd voor een eerste kop koffie, want ik ben het niet gewend om zo vroeg uit de veren te zijn. "Goedemorgen", wordt me hartelijk toegeroepen door de greenkeepers. Het team is reeds druk in de weer met het gereedmaken van het materieel dat ze die ochtend nodig hebben voor het baanonderhoud. Peter Schalk: "We gaan direct aan de slag. Vanochtend is er een herentoorndooi, dus we maken de 18 holes North course baan allereerst speelklaar. Elke green moet daartoe worden gesweept, gemaaid en de pinposities dienen opnieuw te worden bepaald en verzet." Voor ik er erg in heb rijden

we, beladen met sweepstokken, holesteker en bladblazer, naar de eerste hole toe om deze een snelle maar grondige onderhoudsbeurt te geven.

Dit ritje langs een brede waste-area en over glooiende fairways, geeft me ook even de tijd om het weer te peilen. De meest actuele weersomstandigheden lijken mij namelijk voor dit soort buitenwerk van essentieel belang. Mijn weerbericht luidt als volgt: Het is koud, bewolkt en winderig! Mijn handen zijn steenkoud en ik vrees dat er neerslag zal vallen uit de overtrekkende donkergrijze wolken. Als ik Peter vraag of ze het werk stopzetten als het regent, kijkt hij me enigszins verbaasd aan. "Natuurlijk niet, we werken

Slaperig open ik mijn ogen en staar vol ongeloof naar de luid zoemende wekker op het nachtkastje. Het is 05:30 uur! Tijd om mijn bed uit te gaan. Vandaag werk ik namelijk niet op de redactie van Greenkeeper in mijn woonplaats Nijmegen, maar draai ik een dag mee met het greenkeepers-team op de Goyer Golf & Country Club in Laren. Veel boterhammen smeren maar; want ik vermoed dat hoofdgreenkeeper Peter Schalk me vandaag flink aan het werk zal zetten.

Auteur: Floris Winters

gewoon door. Dan maar een nat pak. Het is wel zo, dat we sommige werkzaamheden bij langdurige neerslag beter een dag of twee kunnen verschuiven. Dressen in de regen gaat natuurlijk niet zo goed."

Voor ik er erg in heb rijden
we, beladen met sweep-
stokken, holesteker en
bladblazer, naar de eerste
hole toe.

Hoofdgroenkeeper, Peter Schalk

Sweepstok

Mijn allereerste taak als 'greenkeeper' is het sweepen van de green. Terwijl ik de sweeper nauwkeurig inspecteer, vertelt Peter me dat zij bewust niet sweepen met een sleepnet of sweepbezem, maar de ouderwetse sweepstok gebruiken. Peter: "Door met een sweepstok te werken kan je veel secuurder de green langsgaan. Bovendien voel je sneller dat er bijvoorbeeld een steentje op de green ligt. Je wil niet dat zo'n steentje tussen de messen van de maaier komt, dan zit je zo met botte messen en een kapotte green."

De uitschuifbare sweepstok die ze bij 'De Goyer' gebruiken lijkt eigenlijk bijzonder veel op een vishengel. En met vissen heb ik genoeg ervaring. Vakkundig schuif ik de twee delen uit elkaar en begin enthousiast over de green te zwaaien. In mijn ooghoek zie ik greenkeeper Herman Brouwer ook met een sweepstok in de weer, zodat ik zijn handelingen enigszins kan kopiëren. Wormhopen en dauwdruppels verdwijnen als sneeuw voor de zon als ik de sweepstok over de green beweeg. Prettig dat je direct ziet dat de geleverde inspanning effect heeft. Als Herman*

en ik de green volledig hebben gesweept, merk ik trouwen nog een ander effect. Sweepen is toch een behoorlijke lichamelijke inspanning. "Je moet je rug recht houden en de stok het werk laten doen. Zoals jij het nu doet, is het funest voor je rug. Toch blijft het best een spannend karwij. Moet je nagaan dat je nu nog 18 holes te gaan hebt", lacht Peter. Ik zucht.

Als je de pin op een helling plaatst, dan wordt het behoorlijk lastig om de bal te putten.

Pinposities bepalen

Na het sweepen van nog enkele holes, vindt Peter dat het tijd is dat ik de holesteker pak en de pin verplaats naar een nieuwe positie op de green. Iedere green is opgedeeld in een aantal strategische vlakken. Op een uitgeprint plattegrondje staan de in 6 vlakken opgedeelde greens weergegeven. Vandaag zetten we de pin

op vlak 4 van de green. Voor de golfers is de positie van de vlag van groot belang. Het maakt een hole eenvoudiger of juist ingewikkelder. Een greenkeeper moet daarom bij voorkeur ook zelf bekend zijn met het golfspel, want als je inzicht hebt in het spel weet je ook beter waar je de pin kan plaatsen. Peter: "Hier heb ik ook nog een A4tje met regels, waaraan de greenkeeper moet voldoen bij het bepalen van de pinposities. Let ook goed op de glooiing van de green zelf. Als je de pin op een helling plaatst, dan wordt het behoorlijk lastig om de bal te putten. Je moet dus rekening houden met het niveau van de spelers. Laten we het de heren op deze hole maar niet te moeilijk maken en de pin op een vlak stuk plaatsen. Daarmee bieden we de mindere spelers van vandaag nog de kans om zich terug te knokken in de wedstrijd. Zoek maar een goede plek uit." Met sweepen kan je weinig fout doen, maar nu ik zo'n plug uit de green moet trekken, breekt het zweet me pas echt uit. Het laatste dat ik wil, is een lelijk gat veroorzaken in de green. Met gecontroleerde kracht duw ik de holesteker in de green. Ook deze taak vergt behoorlijk wat kracht, ondanks het feit dat er hier sprake is van een

zandbodem. Peter legt uit: "Ook het terugplaatsen van de plug in de oude pinpositie, luistert behoorlijk nauw. Als de plug iets blijft uitsteken dan scalpeer je het gras tijdens het maaien. En als de plug blijft uitsteken óf te diep komt te zitten, dan rolt de golfbal niet goed door. De plug moet dus precies aansluiten op de green." Geconcentreerd ga ik te werk en rond operatie 'pin verplaatsen' uiteindelijk ook met vlag en wimpel af. Als de 19 holes geprepareerd zijn en de heren golfers reeds begonnen zijn aan hun eerste holes, is het tijd voor de lunch. Werken in de buitenlucht maakt een mens hongerig, zo constateer ik. In de kantine bespreken we het middagprogramma en speel ik een potje kaart met enkele greenkeepers. Gezellig.

Gevaarlijk beroep

Na de lunch rijd ik met Peter naar de Nursery waar we met de handmaaier het de nog jonge spruiten gaan maaien. Ook deze handeling blijkt minder eenvoudig dan ik dacht. Je moet, zeker als de vaart erin zit, behoorlijk opletten dat je recht blijft. Bovendien moet je de maaimachine aan het einde van de strook niet té vroeg en zeker niet té laat optillen. Na wat maaiwerk op de Nursery, laat de hoofdgreenkeeper mij achter bij twee collega greenkeepers, want een greenkeeper moet ook "zo nu en dan wat administratie doen." Samen met het tweetal breng ik een uur door met het dichten van een behoorlijk groot gat aan de zijkant van de fairway van hole 9. Op de baan zijn meerdere van dergelijke pijnpunten te vinden, omdat De Goyer problemen ondervindt met de drainage. Vanwege

de oppervlakkige ligging is de drainage op sommige stukken beschadigd geraakt. Het team is momenteel bezig met herstelwerkzaamheden. Tijdens het dichten van het meter diepe gat, kom ik erachter dat het vak greenkeeper ook behoorlijk gevaarlijk kan zijn. De golfers staan nu slechts twintig meter van me vandaan en slaan ook nog eens onze richting uit. Één afzwaaijer onze kant op en de redactie van Greenkeeper kan fluiten naar dit verhaal. Goed, u raad het al. Ik heb het overleefd.

Evaluatie

In de autorit terug naar Nijmegen evalueer ik mijn werkdag. Als greenkeeper werken op een golfbaan, vergt een behoorlijke fysieke inspanning. Op de knieën onkruid wieden, zware machine's hanteren, holes steken, sweepen, bomen planten, noem maar op. En meestal moeten de werkzaamheden in rap tempo afgewikkeld worden om daarmee de golfer niet voor de voeten te lopen. Naast een zware fysieke inspanning is er zeker ook sprake van mentale inspanning. Als greenkeeper moet je exact weten waar je mee bezig bent en dien je continu bewust te zijn van de consequenties van je werk. 'Als ik hier de pin plaats, dan...' en 'Als ik het gras op 5 mm maai, dan...' en 'Nu het nog wat koud is, kunnen we beter niet...'. Kennis over het vak is daarbij onontbeerlijk. Petje af dus voor de greenkeepers van De Goyer. Deze dag heeft aardig wat nieuwe inzichten verschaft en door mijn gesprekken met Peter, de greenkeepers en andere vaklui heb ik 1001 nieuwe ideeën voor verhalen.

Curriculum Vitae

Mijn naam is Floris Winters. Geboren op 20 september 1978 te Breda. Na de middelbare school studeerde ik Journalistiek in Tilburg. In die tijd had ik een bijbaantje als verslaggever voor dagblad BN/DeStem en als freelance schrijver voor het mannenblad Esquire, het supermarktblad Lekker Doen!, en voor het Bredase Megazine076. In 2004 ben ik verhuisd naar Nijmegen, waar ik reeds enkele jaren samen met mijn vriendin Jovanca en kater Sam woon. Na mijn studie Communicatiewetenschap aan de Radboud Universiteit Nijmegen, werkte ik in Valkenswaard enkele maanden als hoofdredacteur bij het watersporttijdschrift Boot Journaal. Afgelopen december 2007 vond ik een nieuwe job, een stuk dichterbij huis. Redacteur bij uitgeverij NeWSTories, waar ik nu samen met een leuk team werk aan de vakbladen Greenkeeper, Fieldmanager, Golf Business en diverse reclame-uitingen. Als klapper op de vuurpijl lanceren we binnenkort een nieuw vakblad, Boomzorg.